

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/532/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

315/2014. (XI. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. augusztus 16-án előterjesztett **panaszát** a 2014. november 20-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. augusztus 16-án, jogi képviselője útján terjesztett elő panaszt a vele szemben 2014. június 24-én foganatosított intézkedéssel szemben, amelyben előadta, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. § (4) bekezdés szerinti tájékoztatást az előállítás okáról, illetve az igazolást az előállítás időtartamáról írásbeli iratkérést követően kapta meg. A panaszos a 2014. augusztus 14-én kézhez vett előállításról szóló igazolás alapján panasszal élt, és kérte, hogy beadványát igazolási kérelemként elfogadva határidőben előterjesztettnek fogadja el a Testület, mivel a tudomásszerzéstől számított 8 napos határidőben a kérelem előterjesztésre került és a jogsértés súlya is tekintettel indokolt, hogy a Testület vizsgálja ki az ügyet. Bár az igazoláson szerepelt a panaszos aláírása, annak 1 példányát nem vette át, azt 2014. augusztus 14-én kapta kézhez, így arról is csak az igazolás kézhezvételekor szerzett tudomást, hogy az előállítására igazoltatás és mintavétel miatt került sor 2014. június 24-én. Az, hogy az iratot nem adták át a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszosnak, hanem csak aláírást adtak vele, igazolja az a tény is, hogy az előállítás befejező időpontját nem is tartalmazza, csak annak kezdő időpontját, így már ez okból sem minősíthető jogszerűen kiállított igazolásnak, mivel éppen azt nem igazolja, amiért az ki kellett volna állítani. A panaszos megítélése szerint már ekkor sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, egyrészt az igazolás hiányos volta, valamint amiatt is, hogy ezen okiratot bár meghatalmazott védője volt, annak jelenléte és tájékoztatása nélkül írták vele alá. Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint előállítására pedig többek között igazoltatás miatt került sor, amely a panaszos álláspontja szerint azért nem helytálló, mivel az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatás miatt előállításnak ilyenkor nincs helye. Ezen indok azért sem helytálló továbbá, mivel azon túlmenően, hogy házkutatást tartottak lakásán, és ekkor megfelelően igazolta magát, az igazoltatásra vonatkozóan semmiféle feljegyzés, mely az előállításra okot szolgáltatott volna nem is készült a rendőrség részéről. A jelentésben az Rtv. 39. § (1) bekezdés j) pontjára is hivatkoztak, mivel azonban ennek jogi alapja sem állt fenn, a panaszos megítélése szerint a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő jog is sérült ezen előállítási indokként meghatározott igazoltatás miatti intézkedés során. A panaszos elmondása szerint szóban arról tájékoztatták, hogy tanúkihallgatás miatt szükséges őt előállítani, melyet igazol az e napon készült jegyzőkönyv is. A tanúkihallgatás jegyzőkönyvéből azonban megállapítható, hogy nem hangzott el olyan jellegű kérdés, a rendőrök részéről, amelyre nézve a tanúmehhallgatást megelőzően foganatosított házkutatás alkalmával ne tájékozódhattak volna, hiszen az Rtv. 32. § alapján lehetőségük volt erre. Mindezekre tekintettel a panaszos álláspontja szerint a rendőrkapitányságra történő előállítás jogalap nélküli és aránytalan volt, sértve ezzel a személyi szabadsághoz való jogát, hiszen lett volna egyéb olyan kisebb jogkorlátozással járó eszköz, amivel a rendőrök élhettek volna a szükséges információk megszerzése érdekében.

A panaszos megítélése szerint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog sérelme is megállapítható a rendőrség tájékoztatásával összefüggésben, mivel az előállításról kiállított igazolás írásbeli kérésre való hiányos kiadása miatt a panasz lehetőségéről való kioktatás sem történt meg.

A panaszos a 2014. augusztus 14-én kiadott jelentésből tudta meg, hogy mintaadásra az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja miatt került vele szemben sor. A tanúmehhallgatást követően védőjének értesítése és részvétele nélkül, a panaszost a rendőrségi épületen kívüli orvosi rendelőbe vitték vizelet mintavételre anélkül, hogy újabb mentességi jogára vonatkozó, kioktatásról szóló jegyzőkönyvet vettek volna fel. A mintavételre a panaszos önszántából nem járult hozzá, figyelemmel arra, hogy tanúként történő meghallgatása alkalmával előadta, hogy „egyéb kérdésre az ügyvel kapcsolatban a továbbiakban nem kívánok válaszolni”, amely tartalma alapján a továbbiakban vallomásmehtagadásnak minősült. A jegyzőkönyvből is megállapítható, hogy szó sem esett arról, hogy vizelet mintavétel céljából orvosi vizsgálatra kívánják még kísérni.

A panaszos nem kapott tájékoztatást arról sem, hogy milyen jogszabályhely alapján került sor vele szemben szakértői közreműködésre kötelezésre, nem tájékoztatták a szakértői vizsgálat elrendeléséről sem, illetőleg ezen intézkedés ellen előterjeszhető panasz megtételére vonatkozó kioktatásban sem részesült a mai napig.

A panaszos arra hivatkozott, hogy szakértői vizsgálat csak a kirendelő külön (azaz kifejezett) rendelkezése alapján végezhető. A szakértő eljárásában való közreműködésre irányadók a vallomás tétel akadályai.

A panaszos álláspontja szerint sérült a rendőri kísérettel végrehajtott mintavételi eljárás során az emberi méltósághoz, személyi szabadsághoz, tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

A panaszos hivatkozott az Rtv. vonatkozó szakaszaira, amely szerint a rendőrség egyetlen esetben, közlekedésrendészeti intézkedés keretében, és akkor is csak a járművezetőt, kötelezheti vizeletminta adására. A járművezetőn kívül akkor lehet szakértői vizsgálaton való részvételre kötelezni valakit, ha már gyanúsított, vagyis az alapos gyanú megállapításához már van a rendőröknek bizonyítéka, tanút vizsgálatra kötelezni nem lehetett volna. A panaszost a fenitek fényében úgy ítélte meg, hogy indokolatlanul, emberi méltóságot sértő módon vizeletminta adására kötelezték. Ráadásul mintavétel előtt beleegyezése kikérésére, a vizsgálattal összefüggésben tájékoztatásra nem került sor. A panaszos megítélése szerint önkéntes beleegyezésének hiányát a tanúvallomásban hivatkozott vallomásmegtagadáson túlmenően igazolja többek között az a tény is, miszerint az ún. mintavételi egységcsomag már a vizsgálat helyszínén az orvosi rendelőben volt, azt nem a jelenlétében a vizsgálatot megelőzően vételezték, nyitották ki, illetőleg azt a rendőrségre történő visszakísérésekor nem az őt kísérő rendőr vitte vissza, mivel más személyt is vitt mintavételre. A panaszos ekörben vér- és vizeletminták rendőrségi ügyeleteken történő tárolásának, nyilvántartásának és továbbításának rendjét szabályozó 10/2008 (OT. 7.) ORFK utasításra hivatkozott.

A panaszos véleménye szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérülését jelenti az is, hogy az iratkérés során, ami 2014. július 17-én történt meg, a jogszabályban előírt 8 napos határidőn belül a kért másolat kiadására nem került sor, az csak 2014. augusztus 16-án történt meg.

A panaszos a fentiek alapján kérte panaszának kivizsgálását. A panaszos beadványához mellékelte jogi képviselője meghatalmazását, valamint az alábbiakban ismertetett iratokat.

a) A panaszos jogi képviselője útján 2014. július 17-én kelt levelében fordult a M.-i Rendőrkapitánysághoz, amelyben 2014. június 24-én foganatosított előállításáról kiállított igazolás valamint a vizelet mintaadással kapcsolatos szakértői közreműködésre kötelezésről keletkezett valamennyi irat másolatának 8 napon belüli megküldését kérte.

b) A panaszos jogi képviselője 2014. július 30-án újabb megkereséssel fordult a M.-i Rendőrkapitánysághoz, amelyben soron kívül kérte a 2014. július 17-ei megkeresésében felsorolt iratokat.

c) A 2014. augusztus 14-én kelt feljegyzés tanúsága szerint P. P. r. főhadnagy átadta a panaszos jogi képviselőjének a szakértő kirendeléséről szóló határozatot, illetve az előállításról készített jelentés másolatát.

d) Az előállítás végrehajtásáról készült jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) valamint az Rtv. 33. § (2) c) pontja alapján, vérvétel, mintavétel elvégzéséhez történő előállítás került alkalmazásra. A panaszos lakásán az Rtv. 39. § (1) j) pontja alapján történt intézkedés foganatosításakor kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. A jelentés az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásában kifejti, hogy házkutatás végrehajtására került sor bűncselekménnyel összefüggésbe hozható kábító hatású anyag felkutatása érdekében. Ennek során az intézkedő rendőrök megjelentek a panaszos lakásán, ahol a fenti nyomozati cselekményre került sor, majd a panaszost további intézkedések megtétele, valamint mintavétel céljából 21:40-kor a M.-i Rendőrkapitányságra előállították. Az jelentés szerint az Rtv. 33. § (4) alapján kiállított tájékoztató az előállítás okáról valamint az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. A jelentésben nincs feltüntetve, hogy az előállítás oka mikor szűnt meg, illetve a szabadon bocsájtó és az átvevő aláírása is hiányzik.

e) Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint az előállítás kezdő időpontja 2014. június 24. 21 óra 40 perc. Az előállítás befejező időpontja nincs feltüntetve. Az igazolás tanúsága szerint az előállítás időtartama alatt a panaszosnak sérülése nem keletkezett, panasszal nem élt. Az igazoláson szerepel a panaszos aláírása, miszerint egy példányt átvett. Az igazolás mellékletében jogvédő szervezetek elérhetőségei szerepelnek.

f) A 2014. június 24-én kelt nyilatkozatban a panaszos kijelenti, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92. § és 93. § alapján megkapta. A vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel, kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem élt. Az Rtv. 33. § (4) alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette. A panaszos az előállító egységben történő elhelyezésével kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8)-(9); 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A § alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást nem vette át. A panaszos élmezést nem kért, betegségben nem szenvedett, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült. A dokumentumot a panaszos valamint az intézkedő rendőrök írták alá.

g) A Gy. K. r. alezredes által kiadott „parancsnoki vélemény és kivizsgálás az előállítás végrehajtásáról” szerint az Rtv. 29. § (1) szerinti igazoltatás és az Rtv. 33. § (2) c) pont szerinti mintavétel elvégzéséhez történő előállítás jogszerű és szakszerű volt, valamint az Rtv. 15. § (1)-(2) szerinti arányosság követelményének megfelelt.

h) A panaszos lakásán – az erről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint - házkutatást foganatosítottak. A jegyzőkönyv szerint az eljárási cselekmény 21 óra 25 perctől 21 óra 40 percig tartott. Az eljárási cselekménynél jelen volt a panaszos és jogi képviselője. A házkutatás során a panaszos jogi képviselője 21 óra 35 perckor érkezett a helyszínre. A házkutatás során a nyomozó hatóság bűncselekményből származó tárgyat nem talált.

i) A panaszos 2014. június 24-én, tanúkihallgatásáról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos jogi képviselője jelen volt a kihallgatáson. A panaszos az ügyel kapcsolatban elmondta, hogy ő nem vásárolt és nem fogyasztott semmiféle bódító hatású szert és egyéb kérdésre az ügyel kapcsolatban nem kíván válaszolni. Az eljárási cselekmény a jegyzőkönyv szerint 2014. június 24-én 22 óra 24 perctől 22 óra 35 percig tartott.

2) A panaszos jogi képviselője 2014. szeptember 2-én panaszkiegészítést tett, amelyben kifejtette, hogy álláspontja szerint téves a Testület azon feltevése, hogy a sérelem felismerése egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, és a jogsértésről nem 2014. augusztus 14-én kiadott igazolásból, rendőri jelentésből szerzett a panasz előterjesztője tudomást. A jogi képviselő álláspontja szerint az irat kézhezvételéig nem volt lehetőség arra, hogy érdemben panaszt lehessen előterjeszteni, mert az előállítás valós indoka a 2014. augusztus 14-én rendelkezésre bocsátott rendőri jelentésből vált ismertté.

3) A panaszos jogi képviselője 2014. szeptember 8-án újabb panaszkiegészítést tett, amelyben csatolta a szakértő kirendeléséről szóló határozatot.

II.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

a) A Testület megállapítása szerint a 2014. június 24-ei rendőri intézkedés vonatkozásában a sérelem felismerése egybe esett az intézkedés időpontjával. Azt, hogy a rendőri intézkedés jogszerűtlen volt-e – tehát, hogy a panaszost jogalap nélkül állították-e elő, jogszerűtlenül, a panaszos hozzájárulása nélkül vettek-e vizeletmintát – az intézkedésről készült iratok nélkül is fel lehetett volna ismerni. A Testület álláspontja szerint, ha valaki – ahogy a jogi képviselő panaszkiegészítésében fogalmazott – „érzi, hogy a rendőri intézkedés nem jogszerű” már fordulhat a Testülethez, nem szükséges a panaszosnak, mintegy „elő eljárásként” iratokat beszereznie a rendőrségtől, és bizonyítania a jogszerűtlenséget ugyanis ezt a Testület a panasztételt követően hivatalból megteszi. A Testület külön figyelembe vette, hogy a panaszos jogi képviselővel járt el, aki a sérelmezett intézkedés egy részén jelen is volt, tehát az intézkedés tényéről tudomást szerzett közvetlenül a sérelmezett intézkedés megtörténtét követően, továbbá az intézkedéssel szemben igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekről is tudomással kellett bírnia jogi képviselői minőségéből fakadóan.

b) A panaszos sérelmezte az előállításról szóló igazolás kiadásának elmaradását is, amivel kapcsolatban a Testület álláspontja ugyancsak az, hogy ez a sérelem időpontjában – tehát amikor az előállítás véget ért és az intézkedés alá vont személy nem kapta meg az igazolást – azonnal felismerhető. A Testület következetes gyakorlata szerint ilyen esetben a 20 napon túli panaszbejelentést is vizsgálja, mivel az igazoláson szerepelnek az intézkedés alá vont személy számára igénybe vehető jogorvoslati fórumok és ezáltal az igazolás kiadásának elmaradása jogorvoslati tájékoztatás elmaradásának is minősül. A Testület itt is figyelembe vette azonban, hogy a panaszos jogi képviselővel járt el, akinek fel kellett volna ismernie az igazolás kiadásának elmaradását valamint az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekről tudomással kell bírnia, így nem vizsgálta a Testület az igazolás kiadását, a jogorvoslati tájékoztatás elmaradását.

A Testület figyelembe vette viszont, hogy nemcsak a panaszbeadvány előterjesztését, de a panasszal összefüggésben tett első eljárási cselekményt is az Rtv.-ben meghatározott, a panasz megtételére rendelkezésre álló határidő eredménytelen leteltét követően, 2014. július 17-én tette csak meg a jogi képviselő.

A Testület a 2014. augusztus 27-én kelt levelében, valamint telefonon a Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi szabályokról való tájékoztatás mellett – felhívta a panaszost, hogy jelölje meg a késedelem indokát, azonban a jogi képviselő válaszában ezen késedelmét nem mentette ki a Testület előtt.

Mivel a sérelmezett intézkedés 2014. június 24-én történt, a panaszbeadvány előterjesztésére rendelkezésre álló határidő 2014. július 14-én járt le. A panaszbeadványt a panaszos jogi képviselője 2014. augusztus 16-án terjesztette elő. Mindezek alapján a Testület az

intézkedés jogszerűségét valamint azt, hogy kapott-e igazolást a panaszos az előállításáról nem vizsgálta.

A Testület a panasz fenti részei tekintetében a panasz elkésettségét volt kénytelen megállapítani.

2) Az intézkedéssel összefüggésben történt iratmásolat kéréssel kapcsolatban a Testület külön-külön vizsgálta az igényelt iratokat.

A szakértői közreműködéssel kapcsolatos iratok vonatkozásában megállapítást nyert, hogy Az előadó testületi tag 2013. augusztus 27-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, tehát a szakértői vizsgálatot sem. A Testület ezért szintén nem vonhatja érdemi vizsgálat alá a panaszos azon kifogását, hogy nem kapott megfelelő határidőn belül másolatot a szakértői vizsgálatot kapcsolatos iratokból. A panaszos ezen sérelmével összefüggésben a Be. rendelkezései biztosítják a megfelelő jogorvoslatot.

A Testület a panasz fenti része tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

3) A 2014. augusztus 14-én kelt feljegyzés tanúsága szerint a panaszos jogi képviselőjének nem csak a szakértő kirendeléséről szóló határozatot, hanem az előállításról szóló rendőri jelentés másolatát is kiadták. A panaszos beadványa ismeretében – az intézkedés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket alapul véve – a Testület vizsgálata tárgyává tette azt, hogy a panaszos álláspontja szerint az iratokat, így az előállítás végrehajtásáról készült jelentést és az előállításról szóló igazolás másolatát is késedelmesen kapta kézhez.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

a) A Testület az előállítás végrehajtásáról készült jelentést illetően, a fentieket a következőképpen értékelte. Az Rtv. rendelkezései között olyan szabály, amely kifejezetten kötelezővé tenné az intézkedésről készített jelentés másolatának kiadását az intézkedés alá vont személy részére, nem található. A jogszabály csupán egyetlen helyen tartalmaz hasonló rendelkezést: 33. §-ának (4) bekezdésében előírja, hogy az előállítottat szóban vagy írásban tájékoztatni kell az előállítás okáról, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani – ezen szakasz jelen helyzetben azonban nyilvánvalóan nem hívható fel.

A fentiekén túlmenően a Testület megjegyzi, hogy a jelentés – funkcióját tekintve – nem a rendőri intézkedéssel érintett számára hivatott igazolni esemény megtörténtét, hanem azzal a rendőr szolgálati elöljárójának számol be a tudomására jutott kifogásolt tényekről, eseményekről, illetve az általa megtett lépésekről. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (3) bekezdése szerint „a rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati elöljárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi

általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni”.

Ugyanakkor az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján, – amely szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni – a rendőröktől elvárható, hogy tájékoztatási kötelezettségüknek eleget téve a panaszos kifejezett kérésére a jelentés tartalmáról a szükséges felvilágosítást megadják.

Szintén alátámasztja a Testület álláspontját az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.). A vizsgált jogszabály hatálya az ország területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely természetes személy adataira, valamint közérdekű adatra vagy közérdekből nyilvános adatra vonatkozik [(2. §)]. A jogszabály szóhasználatában érintett bármely meghatározott, személyes adat alapján azonosított vagy – közvetlenül vagy közvetve – azonosítható természetes személy, személyes adat pedig az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

A jogszabály 14. §-ának a) pontja rögzíti, hogy az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél tájékoztatását személyes adatai kezeléséről, a 15. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az érintett általa kezelt, illetve az általa megbízott adatfeldolgozó által feldolgozott adatairól, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, továbbá - az érintett személyes adatainak továbbítása esetén - az adattovábbítás jogalapjáról és címzettjéről. A 15. § (4) bekezdése tovább részletezi a tájékoztatási kötelezettség mibenlétét. Ennek alapján az adatkezelő köteles a kérelem benyújtásától számított legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 30 napon belül, közérthető formában, az érintett erre irányuló kérelmére írásban megadni a tájékoztatást.

A Testület álláspontja szerint mindez valóban nem kötelezi a rendőrséget, mint adatkezelőt a panaszos személyes adatait tartalmazó jelentés másolatának kiadására, azonban az Infotv. idézett 15. §-ának (4) bekezdése értelmében a panaszosnak a rendőrkapitányság által kezelt adatokról, tehát a jelentés lényegi tartalmáról kérelmének előterjesztésétől számított legfeljebb 30 napon belül, kérésére írásban tájékoztatást kellene nyújtania, és erről tájékoztatnia kellett volna a panaszost.

A Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, tekintettel arra, hogy – az Infotv.-ben előírt határidőn belül – az intézkedést követő 28. napon a panaszos jogi képviselőjének a jelentésből egy példányt átadtak.

b) A Testület nem vizsgálta érdemben, hogy az előállításról szóló igazolás kiadása megtörtént-e, azt azonban vizsgálta, hogy a panaszos jogi képviselőjének kérelmére, álláspontja szerint késedelmesen történő igazolás másolat szolgáltatása sértette-e a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

A panaszos jogi képviselője 2014. július 17-én iratmásolat megküldése tárgyában fordult a M.-i Rendőrkapitánysághoz, amelyben többek között a panaszos 2014 június 24-i előállításáról kiállított igazolás másolatának kiadását kérte. Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése előírja, hogy az előállítottat szóban vagy írásban tájékoztatni kell az előállítás okáról, és az

előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani. Mivel a Testület elkészttség miatt nem vizsgálta érdemben az igazolás eredeti példányának kiállításának megtörténtét, ezen szakasz jelen helyzetben nyilvánvalóan nem hívható fel.

Az Rtv. fentebb idézett 24. § (1) bekezdése alapján a rendőröktől elvárható, hogy tájékoztatási kötelezettségüknek eleget téve a panaszos kifejezett kérésére az előállításról szóló igazolás másolatát kiadják.

Az Infotv. korábban idézett rendelkezései értelmében az adatkezelő köteles a kérelem benyújtásától számított legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 30 napon belül, közérthető formában, az érintett erre irányuló kérelmére írásban megadni a tájékoztatást.

A Testület előzőekben kifejtett álláspontja szerint mindez nem kötelezi a rendőrséget, mint adatkezelőt a panaszos személyes adatait tartalmazó irat másolatának kiadására, azonban az Infotv. idézett 15. §-ának (4) bekezdése értelmében a panaszosnak a rendőrkapitányság által kezelt adatokról, tehát az igazolás lényegi tartalmáról kérelmének előterjesztésétől számított legfeljebb 30 napon belül, kérésére írásban tájékoztatást kellene nyújtania, és erről tájékoztatnia kellett volna a panaszost.

A Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, tekintettel arra, hogy – az Infotv.-ben előírt határidőn belül – az intézkedést követő 28. napon a panaszos jogi képviselőjének az igazolás egy másolatát átadtak.

III.

A Testület az előállításról szóló igazolás kiadásának elmaradása valamint a sérelmezett rendőri intézkedés tekintetében a panasz elkészttségét volt kénytelen megállapítani. A szakértői vizsgálatra vonatkozó iratok kiadásával kapcsolatban a Testület hatáskörének hiányát állapította meg. A rendőri jelentés valamint az előállításról szóló igazolás másolatának kiadását illetően pedig, a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, tekintettel arra, hogy – az Infotv.-ben előírt határidőn belül – az intézkedést követő 28. napon a panaszos jogi képviselőjének az iratok egy másolatát átadtak.

IV.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2014. november 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos

Dr. Cservák Csaba

testületi tag

testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET